Залетів до мене
у кватирку
з клена під моїм вікном
листок,
щось прошелестів —
і враз притихнув,
ліг на підвіконня —
і мовчок...

Змерз, напевно,
на осіннім вітрі
і погрітись трохи
захотів.
Ну, а може,—
тільки хто ж повірить! —
просто так,
у гості,
залетів?..

Я на нього,
мов на друга,
глянув,
ледь торкнув —
і раптом зрозумів:
цей листок кленовий —
незвичайний,
цей листочок
перший лист зими...